

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

IUBIREA DE VRĂJMAȘI NE FACE MILOSTIVI CA DUMNEZEU

DUMINICA A 19-A DUPĂ RUSALII

**Predica de pe munte – Iubirea
vrăjmașilor**

**SF. SFINȚIT MC. IEROTEI,
EPISCOPUL ATENEI;
SF. MC. DOMNINA, AUDACT
ȘI CALISTENA**

**Sfânta Evanghelie din Duminica a XIX-a după Rusalii este plină de învățături
duhovnicești și ne arată care este deosebirea între păgâni și creștini
sau mai bine zis între omul păcătos și omul sfânt.**

Mântuitorul Iisus Hristos știa că în Vechiul Testament s-a spus: „Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău” (cf. Matei 5, 43). El însă face o schimbare radicală, și anume: în locul urii față de vrăjmași, aduce o lege nouă: legea iubirii de vrăjmași. Prin aceasta, Hristos Domnul a întrecut pe toți legiuitorii din istoria omenirii, pentru că nici un legiuitor nu a poruncit vreodată ca omul să iubească pe vrăjmașii săi.

Ni se pare foarte firesc sau natural să facem bine celor care ne fac bine, dar nu ni se pare firesc, natural sau normal să facem binele celor care ne fac răul, adică nu ni se pare firesc să iubim pe cei care ne urăsc și să dorim binele celor care sunt vrăjmașii noștri. De ce? Pentru că „firescul” acesta al nostru nu mai este firea sau natura creată ori voită de Dumnezeu, ci e natura căzută în păcat, firea păcătoasă, care amestecă binele cu răul. De aceea, Domnul Hristos vrea să ne arate că numai omul bun în mod constant se manifestă ca fiind creat după chipul lui Dumnezeu Cel bun în Sine și că numai bunătatea este profund umană, nu răutatea, chiar dacă foarte mulți oameni sunt răi. Răutatea, chiar dacă a devenit o a doua natură și este răspândită în lume, ea nu este conformă cu chipul lui Dumnezeu în om. Numai bunătatea sau iubirea milostivă și sfântă este conformă cu chipul lui Dumnezeu Cel bun. De aceea, spre sfârșitul Evangheliei de astăzi, Mântuitorul ne îndeamnă zicând: „Iubiți pe vrăjmașii voștri și faceți bine și dați cu împrumut fără să nădăjduiți nimic în schimb, și răsplata voastră va fi multă și veți fi fiii Celui Preaînalt” (Luca 5, 35), adică nu veți mai fi robi sau slujitori ai păcatului, ci fii ai harului sau fii ai lui Dumnezeu după har.

Este foarte greu, deși nu imposibil, ca firea păcătoasă a omului, înclinată spre răzbunare, să se schimbe atât de mult, încât omul să-l iubească pe cel care îl urăște și să dorească binele celui care îi face rău. Cu alte cuvinte, la prima vedere, Evanghelia ne îndeamnă la o stare sufletească și la o acțiune greu de îndeplinit. Totuși, Sfinții Părinți ai Bisericii spun că Mântuitorul Iisus Hristos nu cere omului ceea ce el nu poate împlini. Prin urmare, dacă omul păcătos constată că nu poate să iubească pe vrăjmași, el trebuie să ceară ajutorul lui Hristos, ca iubirea lui Hristos să vindece sufletul său rănit de răutatea vrăjmașilor și să-i dăruiască harul iubirii Sale milostive. Astfel, cu ajutorul harului lui Hristos, el poate scoate din inima sa „spini urii” și ai dorinței de răzbunare, cum se spune într-o rugăciune ortodoxă pentru iertarea vrăjmașilor. În acest sens, iubirea de vrăjmași sinceră, adică nu una fărnăică, începe cu rugăciunea pentru iertarea vrăjmașilor.

Foarte adesea, omul robit de mânie și ură este influențat de puterile diavolești, de duhurile răutății care se află în văzduh, cum scrie Sfântul Apostol Pavel: „Căci lupta noastră nu este împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva începătorilor, împotriva stăpânilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui

veac, împotriva duhurilor răutății, care sunt în văzduh” (Efeseni, 6, 12).

Totuși, când ne rugăm pentru iertarea și îndreptarea vrăjmașilor, schimbarea sau îndreptarea acestora nu vine totdeauna când dorim noi și cum dorim noi. Uneori, e nevoie de multă răbdare, iar rugăciunea trebuie însoțită cu post. Adesea, efectul rugăciunii pentru vrăjmași se vede în schimbarea atitudinii vrăjmașilor față de noi, nu pentru că au fost pedepsiți de noi, ci pentru că au ajuns să constate ei înșiși că sunt nedrepti sau răi, tocmai pentru că nu li se răspunde la răutate cu răutate. Unii oameni se schimbă în bine pentru că Dumnezeu le dăruiește multe binefaceri, deși ei nu le merită, îi ajută în viața lor, deși ei nu merită să fie ajutați. Exemplul cel mai bun este vameșul Zahau, care s-a convertit nu fiindcă a fost pedepsit, ci pentru că i s-a oferit o onoare pe care n-o merită, aceea de a fi fost vizitat de Iisus în casa sa.

Pericopa evanghelică de astăzi ne îndeamnă să nu ne asemănăm cu oamenii căzuți în păcate sau robiți de patimi egoiste, răufăcători și răzbunători, ci să ne asemănăm cu Dumnezeu Cel milostiv Care nu coboară la nivelul naturii umane căzute sau păcătoase, ci dorește să-l ridice pe om la sfințenia și bunătatea Lui. ❖

Părintele Adrian Chiriță

IDEALUL PĂRINȚILOR

Unele mame acordă cu precădere mare atenție hranei bogate și sănătății copiilor lor. Altele se străduiesc să le dea o educație adecvată. A treia categorie își concentrează toate eforturile în a dezvolta la copiii lor talente și vor să vadă în ei muzicieni și pictori talentați sau savanți renumiți.

Părinții creștini ar trebui să aibă alt ideal. În primul rând, ei trebuie să se îngrijească în a-și crește copiii în credință statornică, spre a fi mădularele vii ale Bisericii, ca

Hristos să ia chip în sufletele lor (Gal. 4, 19), iar ei să-L iubească mai presus de orice pe Dumnezeu și pe aproapele ca pe sine însuși (Mt. 22, 37-40), iar scopul vieții să fie dobândirea Duhului Sfânt.

Dacă părinții vor respecta toate acestea, celelalte – talentul, sănătatea – se vor adăuga; după cum spune Însuși Mântuitorul: „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă” (Mt 6, 33). ❖

**Nikolaj Evgrafovich Pestov,
Cum să ne creștem copiii: calea spre
desăvârșita bucurie**

Avort fără drept de apel. Și, totuși, Matei a învins!

Anul trecut, o doctoriță ginecolog mi-a povestit următoarea minune:

- A venit la mine un preot cu soția lui, care era însărcinată în primele luni, ca să-i fac un control. I-am făcut o ecografie și am văzut că pruncul aproape nu avea creier și în tot capul lui se aflau chisturi. L-am chemat pe preot și a văzut și el. A înțeles că după legile omenesti nu există nicio șansă pentru a trăi copilul. Dar, ca să nu greșesc eu, l-am trimis la alți doctori specialiști, care i-au spus din start că trebuie să facă avort.

Atunci a venit din nou la mine și m-a întrebat ce aș face în locul lui. I-am spus că m-aș lăsa în voia lui Dumnezeu. Atunci, el mi-a zis că se gândea la același lucru. Deci, s-a dus acasă, s-a spovedit împreună cu soția lui și-au început să se roage, după cum i-a sfătuit duhovnicul.

La câteva luni, au venit din nou la mine, ca să îi fac ecografie și atunci să vedeți minunea lui Dumnezeu. Copilul era perfect sănătos și nu mai avea niciun chist la cap. Dispăruseră toate chisturile, iar creierul era crescut normal. M-am uitat din nou cu

preotul și nu-mi venea să cred.

Atunci, preotul mi-a zis că după multă rugăciune a simțit că pruncul s-a făcut sănătos. Când a venit timpul nașterii, a născut un băiețel sănătos și frumos și au plecat bucuroși acasă, mulțumind lui Dumnezeu și Maicii Domnului.

După câteva zile, m-a sunat duhovnicul lor și m-a rugat să vin cât mai urgent până la el. M-am urcat în mașină și am plecat. Când am ajuns acolo, era pregătit totul pentru botez și mi-au zis că s-au hotărât să mă pună nașă a copilului, dacă vreau să-l botez. Am primit cu drag și am devenit nașa lui Matei, căci așa i-au pus numele. Iar acum Matei are patru anișori și este un copil sănătos și foarte înțelept pentru vârsta lui.

Așa și-a încheiat povestirea doctorița, care este foarte credincioasă și ajută multe femei la naștere. Deci, sper că această minune să fie spre întărirea fe-meilor care sunt însărcinate și doctorii nu le dau șanse de a avea copii sănătoși. ❖

**(Monah Pimen Vlad,
Povestiri duhovnicești)**

N-ai vrut să fii mamă

Ce-am greșit eu, mamă,
Viața să mi-o iei?
Mă alungi din tine,
De ce nu mă vrei?

N-am cum să mă apăr,
Să strig ...n-am putere.
Te iubesc, mămico,
Cât nu poți tu cere.

Unde mi-e mormântul,
În care cimitir?
N-ai vrut să gust, mamă,
Al vieții sfânt potir.

Îți voi zice „mamă”
Chiar de nu-mi ești mamă.
Strigă-mă pe nume...
Nu știu cum mă cheamă!

Mi-ai pus capăt, mamă,
Zilelor de vis,
Te iubesc, mămico,
Chiar de m-ai ucis.

Nu-mi cunoști tu chipul
Ca să-l pui în ramă,
Deși mi-ai luat viața,
Tot mi-ești dragă, mamă.

Glasul conștiinței
L-ai lăsat deoparte.
Tocmai tu iubire
Mă trimiți la moarte?

Tu din necredință
Te-ai iubit pe sine,
Eu cu atât mai tare
Te iubeam pe tine.

Iar la judecată
Cum să te prezinți?
Nu va fi scăpare,
N-ai să poți să minți.

Ucigașa faptă
Tu n-o poți ascunde,
N-o să ai cuvinte
Pentru a răspunde.

Sunt atâtea mame
Ce-și doresc copii,
Dați-ne o șansă
Să rămânem vii.

Cin'să plângă, Doamne,
Noaptea-atâtor drame,
Cine să trezească
Zeci de mii de mame?

LA ÎNCEPUT DE AN ȘCOLAR

Griji noi pentru părinți, emoții pentru elevii și copiii care merg la grădiniță. Nevoi multe de acoperit.

De aceea nu i-am uitat la început de an școlar pe copiii de la centrul Sf. Margareta, încercând să fim alături de ei, dar și de cei care se străduiesc să-i aline, să-i vindece, și să le aducă zâmbete pe chipul lor și speranță în suflete.

Marti 22 septembrie s-a organizat vizita trimestrială la acest centru, unde copii cu grave probleme de sănătate, părăsiți de părinți, de doctori uneori, ajung din dragostea și încăpățânarea unor oameni minunați să meargă înainte. Aici este o adevărată academie a vieții, unde toți au ceva de învățat. De la cine? De la copiii cumplit încercați de boală, care luptă cu suferința și neputințele pentru a trăi, dar și de la cei care îi aduc pe acești copii aici și au grijă de ei după ce medicii îi consideră cazuri pierdute, iar familiile lor capitulează în fața verdictului sau nu au resurse să lupte pentru fărâma de viață din copilul lor. Înveți așadar ce înseamnă cu adevărat să fii bun samarinean, bun creștin de fapt, și să te zbați nu pentru plăcerea sau confortul personal, ci pentru ca semenul tău, un copil, să fie ajutat să supraviețuiască. Învățăm cât suntem de bogați pentru că noi și copiii noștri suntem sănătoși. Învățăm să nu ne lăsăm copleșiți de propriile necazuri și poveri, reale de altfel, dar care pălesc în fața suferințelor acestor micuți.

Învățăm să dăruim. Măcar din cele materiale, căci nu putem vindeca, nu putem alina, nu putem nici măcar să ținem în mână noastră o mână mică a celui ce se tânguiește de durere într-o noapte fără somn.

De aceea un grup de oameni darnici de la parohia noastră au făcut o vizită, împreună cu părintele Adrian Chiriță la

acest centru. Nu cu mâna goală, căci din donații s-au strâns bani din care s-au cumpărat mai ales alimente și s-a lăsat o sumă pentru nevoile de zi cu zi ale centrului.

Cei care s-au ocupat ca de obicei cu organizarea acestui eveniment, respectiv sectorul social, țin să mulțumească TUTUROR acelor care fac posibilă ajutorarea acestor copii, donând bani sau alimente. Pentru cei care puteți, alături de ajutorul material oferit, încercați măcar odată să participați la o vizită la acest centru și veți primi mai mult decât ați dăruit: un zâmbet de copil, o îmbrățișare caldă, chiar dacă, cu siguranță, veți aduna și lacrimi și durere pentru cei care nu au nimic de oferit...

Câțiva dintre copiii centrului au început grădinița sau școala. O bucurie pentru copii și pentru cei care îi îngrijesc! Dar și copiii din parohia noastră au pășit într-un nou an școlar. Pentru unii dintre ei este greu să meargă la grădiniță sau școală. Pentru că părinții lor nu au bani pentru atât de multe nevoi care se ivesc zilnic. Cu ajutorul material al celor care nu rămân indiferenți la lipsurile altora, sectorul

social a dat rechizite unor copii sărmani. Și să mai amintim că în luna iulie 15 familii nevoiașe au primit alimente, iar persoane cu probleme de sănătate grave, care deja erau cazuri sociale de care biserica noastră are grijă, au primit sume de bani pentru a face față unor intervenții chirurgicale.

Multe sunt problemele care le întâmpină enoriașii parohiei, dar sectorul social încearcă, - pentru că fondurile, și ele din donații, sunt limitate -, să răspundă cerințelor cât mai multor oameni. Și vă asigurăm că nu sunt deloc puține. Mulțumim celor care ne-au ajutat în aceste cazuri, pentru că și-au deschis inima și au întins o mână semenilor lor. Oricine dorește să ajute, o poate face adresându-se doamnei Oana Rusu, responsabil sector social.

Căci făcând milostenie, se deschide cerul și pentru noi, iar rugăciunile noastre au mare greutate însoțite de milostenie. Sfântul Paisie Aghioritul spunea: „De vreme ce Bunul Dumnezeu ne-a dat daruri din belșug și n-a îngăduit să vină vreo nenorocire peste noi, trebuie să ne doară sufletul pentru aproapele nostru care se chinuiește.” ❖

Cererea pentru ora de religie nu se depune anual

„**C**ererea nu se depune în fiecare an școlar”, a declarat pentru „Adevărul” ministrul Educației, Sorin Cîmpeanu. Aceasta este exact poziția oficială susținută de Patriarhie care a comunicat săptămâna trecută că „opțiunea în vederea participării la ora de Religie, odată exprimată, rămâne valabilă pe toată durata școlarizării (cu excepția exprimării în scris a schimbării opțiunii) pentru evitarea obstacolelor birocratice și umilitoare pentru părinți prin reînscriserea anuală

sau pe cicluri de învățământ.

Concret, reprezentanții Ministerului Educației au explicat mai departe pentru „Adevărul” că cerere de înscriere la ora de Religie trebuie „de regulă” depusă până în decembrie, de către elevii care nu au apucat să le depună anul trecut și că cererea este valabilă până când elevul se răzgândește și depune cerere de retragere, altfel ea rămâne valabilă nu numai pe durata unui ciclu de învățământ, ci până la sfârșitul clasei a XII-a. ❖

ȘTIȚI DE CE NU SE ÎNGENUNCHEAZĂ DUMINICA?

De luni până sâmbătă se poate îngenunchea la rugăciune în biserică și acasă. Este chiar de trebuință lucrul acesta, arătând astfel pocăința pentru păcatele noastre, cerând astfel, prin atitudinea smerită a îngenuncherii, milostivirea lui Dumnezeu, iertarea și izbăvirea noastră din moarte.

Duminica însă, fiind ziua bucuriei pentru învrednicirea noastră de Împărăția lui Dumnezeu, prin Învierea Mântuitorului, îndrăznim a privi către cer, prin poziția verticală a trupului, așteptând împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu către noi, și deci nu mai îngenunchem.

Canonul 20 al Sinodului I Ecumenic (325), hotărăște că duminica, la fel ca în zilele dintre Paști și Rusalii, este oprită îngenuncherea credincioșilor atât în Biserică, cât și la rugăciunea de acasă: „Deoarece sunt unii care își pleacă genunchii (îngenunchează) Duminica și în zilele Cincizecimii - pentru ca toate să se păzească în același fel în fiecare parohie (eparhie), Sfântului Sinod i s-a părut ca

rugăciunile să fie aduse (făcute) lui Dumnezeu, stând ei în picioare.”

Sfântul Petru al Alexandriei (sec. al IV-lea) ne spune în canonul 15: „iar duminica o ținem zi de bucurie pentru cel ce a înviat în ea, întru care am primit să nu plecăm nici genunchii.”

Sfântul Vasile cel Mare (sec. al IV-lea) ne îndeamnă în canonul 91: „Și drepti stând facem rugăciunile duminica, dar motivul nu-l știm toți, căci facem aceasta nu numai ca unii care, înviind împreună cu Hristos și fiind datori a năzui spre cele de sus, în ziua învierii ne aducem aminte prin starea de la rugăciune, prin harul cel dat nouă, ci și fiindcă se vede că este imaginea veacului așteptat. [...]Deci este necesar ca rugăciunile să se plinească stând în această zi, după cum învață Biserica pe fiii săi, ca, prin neîncetată aducere-aminte de viața cea fără de sfârșit, să nu ne lenevim în privința merindelor pentru mutarea aceea.”

Canonul 90 al Sinodului VI Ecumenic (691-692) întărește cele amintite mai sus: „Am primit în mod canonic, de la

Dumnezeu purtătorii Părinții noștri, să nu plecăm genunchii în duminici, cinstind (astfel) învierea lui Hristos. Drept aceea ca să nu nesocotim chipul lămurit al ținerii acestei (porunci), rânduim (poruncim) limpede credincioșilor ca sâmbăta, după intrarea cea de seară a preoților în altar, potrivit obiceiului care se ține (în vigoare), nici unul să nu plece genunchii până duminică seara următoare, când, după intrarea în vremea luminăndeii, plecând îndată genunchii, în chipul acesta să aducem rugăciunile (noastre) Domnului.”

Aceasta are o adâncă motivație teologică: pentru că Mântuitorul, prin jertfa Sa de pe Cruce și prin învierea Sa din morți în ziua Duminicii, ne-a răscumpărat din blestemul neascultării primilor oameni, adică din moartea cea veșnică. Duminica, prin Învierea lui Hristos din morți, devine ziua Împărăției lui Dumnezeu ale cărei porți au fost redeschise de Hristos, fiind redată oamenilor posibilitatea de a deveni „cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu” pentru veșnicie. Tocmai de aceea, poziția verticală a trupului la rugăciune arată îndreptarea omului către Împărăția lui Dumnezeu, vrednicia aceasta fiind primită de oameni, ca dar ce decurge din Învierea lui Hristos. Așadar, duminica nu îngenunchem, nu pentru că suntem vrednici, nemaivând nevoie de pocăință pentru păcatele noastre, ci pentru că Hristos, înviind din morți în această zi, ne reasează ca cetățeni ai Împărăției Sale. Este, așadar, un dar primit din lucrarea mântuitoare a Domnului, finalizată prin Învierea Sa din morți, și nu un dar care decurge din propria noastră vrednicie. ♦

Veniți copii, la Sfânta Liturghie!

În viață, să deschizi un drum nu e ușor,
Dacă nu-L chemi pe Domnul Hristos, în ajutor.
Ca să aduni cu râvnă, din lume presărate,
Oile pierdute, răzlețe sau poate chiar uitate,
Să le trimiți și vorbă, pentru ca toți să știe,
Că „Slavă Ție, Doamne”, suntem aici, acum, o parohie.
Veniți copii, la Sfânta Liturghie!

Veniți cu toții, veniți copii, veniți, Hristos ne cheamă.
Hristos este aici, Potirul plin ne-așteaptă,
Aici Cuvântul Viu, drept viața ne-o arată,
Aici simțirea noastră, poate să învie,
Aici primim în taină, de-a pururi Apa Vie,
Veniți copii, la Sfânta Liturghie!

Biserica-i aproape, iar Glasul Sfânt ne-ndeamnă,

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 4 - 11 OCTOMBRIE - 2015

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 4 octombrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 19-a după Rusalii (Predica de pe munte – iubirea vrăjmașilor) – Utrenia, Sf. Liturghie
Miercuri 7 octombrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
Miercuri 7 octombrie	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 9 octombrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
Vineri 9 octombrie	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 10 octombrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sf. Liturghie, Pomenirea morților
Sâmbătă 10 octombrie	18 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie
Duminică 11 octombrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 21-a după Rusalii (a Sf. Părinți de la Sinodul al VII-lea Ecumenic) – Utrenia, Sf. Liturghie

De veacuri, pe prispa bisericii, românul s-a născut,
Și pe la noi prin țară, Sfântul Andrei, știm că a trecut,
El ne-a lăsat pe veci, Cuvânt, Bunăvestire,
Români și ortodocși să fim spre nemurire.
De lacrimi și de sânge e plin-a noastră glie,
Iar ruga străbunilor răsună veșnic vie,
Veniți copii, la Sfânta Liturghie!

Purtăm aici, cu dor, cu lacrimi, nespuse, tăcute cuvinte
Purtăm aici în noi, a strămoșilor sfinte morminte,
Și ne rugăm, ca-n sufletele noastre, binele să-nvingă,
Iar candela credinței ortodoxe, în veci să nu se stingă.
Părinților, copiii noștri ai noștri sunt, dar trebuie să știe
Prin dulce limba noastră, că au, o sfântă datorie,
Să vină cu toții, la Sfânta Liturghie ! (Pr.Neculai Postolache)

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2015 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI